

SPIROMETRIE

Blaastest in de huisartsenpraktijk

Spirometrie kan op een handzame en effectieve manier obstructieve longziekten opsporen en controleren. Obstructieve longziekten zijn aandoeningen waarbij sprake is van een tijdelijke of blijvende vernauwing van de luchtwegen, zoals bij astma en COPD. Spirometrie kan vernauwingen van de luchtwegen in kaart brengen en daardoor een vermoedelijke diagnose bevestigen of uitsluiten. Het herhalen van het onderzoek na een bepaalde periode is wenselijk om de ziekten te vervolgen.

Wat wordt gemeten tijdens de blaastest?

De longinhoud en de luchtstroomsnelheid zijn de twee belangrijkste peilers om eventuele pathologie op te sporen. Een aangetoonde verminderde inhoud en/of verminderde luchtwegdoorgankelijkheid duiden op een longziekte. Het onderzoek brengt de longinhoud¹ en de luchtstroomsnelheid in kaart. Spirometrie meet zowel de *hoeveelheid* maximale in- en uitgeademde lucht (het volume, de inhoud in liters), als met welke *snelheid* dit gebeurt (de flow, in liters per seconde). Het vraagt wel het maximale aan uitademingskracht van de persoon die deze test doet. Er zal dan ook herhaalde malen maximaal, dus met zo groot mogelijke kracht, geblazen moeten worden. Om tijdens het onderzoek het ontsnappen van lucht door de neus te voorkomen, wordt een neusklem gebruikt.

Vorbereidingen patiënt

Het is belangrijk om voor het onderzoek bepaalde maatregelen te nemen. Dit om de uitslag zo min mogelijk te beïnvloeden. Zo mogen er enkele uren voor de test *geen* luchtwegverwijders ingenomen worden. Bij het gebruik van kortwerkende luchtwegverwijders geldt een periode van acht uur en voor langwerkende luchtwegverwijders twaalf uur. In principe mogen inhalatiecorticosteroiden wel gebruikt worden. Dit kan bij combinatie-preparaten, die zowel een luchtwegverwijder als een inhalatiecorticosteroid bevatten, misschien verwarring geven. Het is geen probleem als er op de dag van het onderzoek voor alle zekerheid alle inhalatie-middelen worden gestaakt.

Verder dient het volgende vermeden te worden:

- roken (zeker niet binnen 1 uur voor de test)
- zware lichamelijke inspanning vlak voor de test (30 minuten)
- een zware maaltijd (tot 1 uur voor de test)
- alcohol (tot 4 uur voor de test)

Het onderzoek is niet vervelend of pijnlijk, hooguit wat vermoeiend. De test en het afnemen van een vragenlijst zal ongeveer 45 tot 60 minuten in beslag nemen.

¹ De totale longinhoud, dus ook van de restlucht die altijd achterblijft na een geforceerde uitademing, kan alleen in het ziekenhuis gemeten worden.